

РЕШЕНИЕ

№ 2787

гр. София, 16.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Св. Х.ва

при участието на секретаря Антоанета Н. Стефанова
като разгледа докладваното от Даниела Св. Х.ва Гражданско дело № 20211100106555 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявени в условията на обективно кумулативно съединяване от Х. Б. В. против М.НА В.Р. на Р България осъдителни иски с правно основание чл.49 във връзка с чл.45, ал.1 от ЗЗД, с обща цена 100 000 /сто хиляди / лева, от които

10 000 лева неимуществени вреди за това, че са му причинени неудобства по преместване в друго жилище, товаро-разтоварна дейност на имуществото;

7000 лева имуществени вреди от извършен разход да товарно-разтоварна дейност в това число и разходи за път в периода от 2018 г. - 2021 г.

2000 лева имуществени вреди – наемни вноски плащани от ищеца, за жилище ползвано от единия от синовете му.

10 000 лева неимуществени вреди в следствие на неудобството на семейството, което е принудено да живее на място различно от своя дом.

71 000 лева неимуществени вреди от причинен тормоз, притеснения, неудобства вследствие от принудителното напускане на жилището.

20 000 лева наем на жилище на един от синовете му.

ведно със законна лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска

21.06.2021г. до окончателното изплащане на задължението, на чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът, в исковата молба излага, че е претърпял неимуществени вреди от деяния на служители на ответника, които се изразяват в бездействия и в действия представляващи фактическо „съдействие“ на ЧСИ № 841 и на вискателя по изпълнително дело № 20108410401378 за извършване на „насилнически“ действия по „изхвърляне“ на семейството на ищеца и на самия ищец от жилището им, осъществени на 12.10.2018 г.

Излага, че имота върху който е било насочено изпълнението, се намира в гр. София, бул. ***** и на горепосочената дата служители на 01 РУП на МВР- София ръководени от двама старши офицери са се намесили в действията на ЧСИ при наличие на гражданско-правен спор по гр. д. № 13652/2018 г. на СРС, 82 състав, решението по което е било преюдициално към изпълнителните действия и не са спрели изпълнението. Конкретизира, че е поискал от присъстващата майор М. Р. да говори с неговия адвокат, който да обясни аргументите да спиране на действията, не пожелала и да изслуша ищеца. Не обърнала внимание на аргументите, протестите и възраженията на ищеца, относно наличието на висящ спор. Твърди, че при тези обстоятелства полицейските служители бездействали, а трябвало да проверят случая в управлението си и да се намесят, за да предотвратят беззаконието и насилието. Реакцията на полицаите била само да напомнят на ищеца, че е интелигентен човек, че трябва да съдейства на ЧСИ и че те са там само за да осигурят обществения ред, без да имат решаващи правомощия.

В писмен отговор по чл. 131 от ГПК, ответникът е обосновал възражения за недопустимост на предявените искове, което съдът с определение по чл. 140 от ГПК е квалифицирал като възражение за неподведомственост и е оставил същото без уважение. По същество оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани. Поддържа възражение за липсата на пасивна материално правна легитимация, като въвежда и твърдение, че субект на отговорността е СДВР с аргумента, че той е възложител на работата. Оспорва твърдението за наличието на противоправни действия/бездействия от страна на негови служители. Твърди, че съдействието от полицейските служители е оказано на правно основание -чл.431, ал.2 от ГПК и същите са действали в условията на обвързана компетентност. Оспорва за ищеца да са настъпили твърдените вреди. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка. Твърди липсата на доказателства. Оспорва иска за лихва.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните, събраните по делото писмени гласни доказателства преценени по отделно и в съвкупност съобразно материално правните норми, регламентиращи процесните отношения, приема за установено следното от **фактическа страна:**

Ищецът е сезирал Началника на Първо РУ – СДВР с молба сигнал в която твърди, че се подготвя насилствено извеждане от единственото му жилище и моли за спешна намеса на

органите на МВР. Сигналът е с вх. Рег. № 22500 – 4730 от 03.04.2017 г. Съм сигнала е представил копия от две жалби, едната подадена чрез ЧСИ до СГС, а втората до СГС, въз основа на които е образувано гр. д. № 13433 от 2016 г. Тези жалби не идентични по съдържание, са обективирал искане за спиране изпълнението по изпълнително дело № 20108410401378 по опис на ЧСИ № 841.

Пред съда е представена и втора молба сигнал, която няма достоверна дата, в който момент е достигнала до адресата – отново Началника на Първо РУ при СДВР. В тази молба ищецът уведомява, че се подготвя насилствено изважда от жилището му на 12.10.2018 г. Последвал е втори сигнал от 10.10.2018 г. за същото обстоятелство. Следва документ, който е озаглавен „Подробно изложение на самоуправните и незаконни действия на ЧСИ Н. Митев и хамалска бригада“.

В Жалба с вх. Рег. № 489700-3744 от 25.10.2018 г. адресирана до Министъра на вътрешните работи се излага, че служителите на МВР са съдействали на ЧСИ и са извършили незаконосъобразно бездействие, като мълчаливо са наблюдавали провокативни действия.

С постановление № 19265 по опис на СГП за 2018 г. от 31.10.2018 г. е разгледан сигнал на ищеца и е възложена проверка, приключила с докладна, въз основа на която е потвърден отказът на Прокурор от СРП да образува наказателно производство.

Представена е искова молба, с печат от регистратурата на СГС вх. № 138948 от 01.11.2016 г., с която ищецът е предявил искове с правно основание чл. 45 от ЗЗД против „Р.Б.“ АД и ЧСИ № 841.

Ответникът е ангажирал съда с писмени доказателства от съдържанието на които видно, че е разгледан сигнал на ищеца от 25.10.2018 г. ЧСИ на 10.09.2018 г. е поискал съдействие от органите на МВР за извършване на принудителни действия на 12.10.2018 г. - въвод във владение на апартамент № 10 с административен адрес гр. София, р-н Изгрев, ж.к. „изток“, бул. ***** шосе“ № ***** на лицето Г. В.А.. Върху гърба на документа, помощник ЧСИ се е подписал под изявлението, че е оказано съдействие. Видно от съдържанието на цялата преписка, съдействието е поскано поради това, че предходен въвод е осуетен от ищеца, който е бил предупреден с протокол, на основание чл. 65, ал.1 и 2 от ЗМВР. От докладните и снетите обяснения за събитията свързани с процеса въвод се установява, ищецът отново не е предал владението доброволно, а действията на служителите не са приети като осъществяващи дисциплинарна отговорност.

Видно от Заповед № 8121з-1438 от 26.11.2015 г. на Министъра на МВР са утвърдени правила относно реда за оказване на съдействие от полицейските органи на съдебните изпълнители при изпълнение на техните функции и служебни задължения.

От събраните по делото гласни доказателства се установява, че св. М. Р. е полицейски служител, присъствал на процесния принудителен въвод, изготвила е докладна записка, давал е обяснения и потвърждава същите в съдебно заседание. От показанията на св. Б. Х.в В., син на ищеца, се установява противоречие между възприетите факти и писмените доказателства, относно обстоятелството – влизали ли са полицейските служители в апартамента за чиито въвод са изпратени да съдействат. Свидетелят не е знаел да съществува акт на съд, който да постановяване спиране на изпълнението.

Ищецът не е представил такъв акт, а от служебна справка извършена в деловодната система на СГС, се установява, е гр. д. № 13433 по опис на СГС за 2916 г. е образувано възоснова на искова молба, която според цената на иска е изпратена по подсъдност на СРС.

При тази фактическа установеност, съдът извежда следните **правни изводи**:

Предвид указаното по реда на чл. 140 от ГПК разпределение на доказателствената тежест, ищецът не е представил доказателства, че ответникът притежава материална легитимация да отговаря по така предявения срещу него иск, че е настъпило увреждане, че това увреждане е причинено по вина на работника или служителя, на когото е възложена работата от ответника. Насрещното доказване, осъществено от ответника води до извода, че е извършена правно регламентирана дейност – съдействие на ЧСИ, иницирана от оправомощен орган – ЧСИ, за която дейност съставени съответните отчетнически документи, извършено е вътрешно разследване от работодателя, което е завършило с отказ да бъдат налагани дисциплинарни наказания, поради липса на нарушения.

Ищецът не е доказал, че действията на ответника, са противоправни. Такива биха били, ако към датата на въвода - 12.10.2018 г. ищецът е разполагал с официално издаден от компетентен съд, акт за спиране на изпълнението по изпълнително дело № 20108410401378 по опис на ЧСИ № 841 и го е надлежно представил, а ако не е бил в негово фактическо държане, е направил всичко необходимо да даде гласност на този факт по съответния ред, включително и кат осигури разговор между представителите на МВР и негов защитник. Вместо това, ищецът се е конфронтирал с органите на реда, като преди това ги е ангажирал с множество сигнали, жалби и разсъждения, които не могат да опровергават доказателствената сила на факта, че жилището не е било негова собственост към датата на въвода. Такова твърдение не е направено в исковата молба и съдът не е ангажиран с доказателства, че към датата 12.10.2018 г. ищецът не е следвало да бъде изведен от обекта. Искът срещу Министерството на вътрешните работи е неоснователен поради липса на пасивна материално правна легитимация на МВР по така предявеният иск. Същият се основава на твърдения на ищеца за претърпени вреди в следствие на действия на служители на 01 РУП-СДВР. МВР чрез своите структури, независимо дали са самостоятелни юридически лица или не, се състои от кадровия състав, който е организиран териториално и съответно натоварен от Министъра на МВР да осъществява съдействия на ЧСИ по реда на чл. 431, ал. 2 от ГПК. Институтът на деликтната отговорност (чл. 45 ЗЗД) още познат и като неправомерно

увреждане или "гражданско престъпление", се основава на общото правило, да не се вреди никому. За разлика от договорната отговорност, при деликтната отговорност е прието от доктрината и от законодателството, че противоправното поведение може да причини както имуществени, така и неимуществени вреди. За да се търси отговорност за причинените вреди е необходимо ищецът да докаже противоправността на деянието.

Съгласно чл. 49 от ЗЗД, този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Тази отговорност възниква само при виновно извършване на вредите и има обезпечителен характер. Възложителят отговаря не поради своя вина, а по вина на лицето, на което е възложена работата (служител). Това е отговорност за чужди противоправни действия. Но възложителят отговаря само за действията на свой служител и за вреди, причинени по повод на възложената работа. Двете условия за възникване на отговорността са кумулативни. Вредите трябва да бъдат пряка и непосредствена последица от извършеното противоправно деяние.

Осъществено съдействие е било на правно основание, което не е опровергано, поради което, съдът приема, че липсва елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане-противоправно бездействие и противоправно действие. За да достигне до този извод, съдът съобрази, че липсват доказателства за твърденията на ищеца, че поведението на участващите в процесуалните действия на въвода са бил противоправни както и за противоправността на самия въвод. Въводът е фактическо действие, което се предприема въз основа на правен акт, който има изпълнителна сила. Обезщетение за вреди от незаконни актове може да се иска след тяхната отмяна, а когато вредите произтичат от фактически действия, както се твърди в исковата молба - след признаването им за незаконни от съда. Към датата на действието, ищецът не е разполагал с акт за спиране на действията по изпълнителното дело, а към настоящия момент не ангажира съда с друг правен акт, от който следва противоправността на действието.

Причинените на ищеца неудобства не са следствие от неправомерни действия на МВР, а от регламентиран в ГПК ред за изпълнение на парични вземания. Та се извършва от държавни и чадтни съдебни изпълнители, а тяхна е отговорността за вреди в следствие на извършени незаконосъобразни действия / за ЧСИ - чл. 74 от ЗЧСИ/. МВР само съдейства действията да бъдат осъществени без да се нарушава обществения ред. Затова е неоснователна претенцията на ищеца, който претендира обезщетения от осъществен въвод.

Оказаното от страна на органите на Първо ПУ-СДВР съдействие на ЧСИ Н.М. е на основание законова разпоредба - чл. 431, ал. 2 от ГПК. Съгласно тази разпоредба, „Държавните учреждения, общините, организациите и гражданите са длъжни да оказват съдействие на съдебния изпълнител. При поискване полицейските органи са длъжни да окажат съдействие на съдебния изпълнител при възпрепятстване на изпълнението на неговите функции“.С оглед на гореизложеното, при постъпило искане от ЧСИ по този ред, служителите действат в условията на обвързана компетентност. Съгласно чл. 2 от ЗМВР „Деиността на МВР е насочена към защита на правата и свободите на гражданите,

противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението” съответно в полза на гражданите и обществото като цяло. Съгласно гореизложеното е опосредена и причинно-следствената връзка между твърдените вреди и твърдените действията на служителите на МВР, респ. СДВР, което прави искът срещу МВР неоснователен. Съгласно чл. 522 от ГПК „Лицето, на което е присъден имот, се въвежда във владение. Съдебният изпълнител насрочва ден и час за въвода и уведомява страните. Протоколът се изготвя от съдебния изпълнител на самото място. Ако длъжникът не напусне доброволно имота, той се отстранява принудително“. Принудата се осъществява със съдействие на органите на МВР. Съгласно чл. 431, ал. 2 от ГПК „Държавните учреждения, общините, организациите и гражданите са длъжни да оказват съдействие на съдебния изпълнител. При поискване полицейските органи са длъжни да окажат съдействие на съдебния изпълнител при възпрепятстване на изпълнението на неговите функции“.

От събраните по делото доказателства се установява, без противоречиво, че оказаното съдействие на ЧСИ при осъществяване на функциите му от страна на служителите на О1 РУП-СДВР се основава на съответните правни предпоставки.

Съгласно чл. 51, ал. 1 от ЗЗД обезщетение се дължи за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Вредата, както и причинно-следствената й връзка с предполагаемото противоправно деяние или незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата следва да бъдат доказани от страната, в чиято полза е тяхното установяване. От събраните по делото доказателства не се установява за ищеца да настъпили твърдените от него вреди, нито ако такива са му били причинени, те да се намират в пряка и непосредствена връзка с действията на служители на МВР или на Първо ПУ- СДВР.

Поради липсата на доказателства за всички елементи на фактическия състав на непозволеното увреждане, предявените иски следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. С оглед изхода от спора, в тежест на ищеца следва да бъдат присъдени разноски, направени от ответника. Претенцията е в размер на 450 лева и следва да бъде уважена, като съответна на разпоредбата на чл. 78, ал.3 и ал. 8 от ГПК

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Х. Б. В. с ЕГН ***** против М.НА В.Р. на Р България осъдителни иски с правно основание чл.49 във връзка с чл.45, ал.1 от ЗЗД , с обща цена 100 000 /сто хиляди / лева, от които 10 000 лева неимуществени вреди за това, че са му причинени неудобства по преместване в друго жилище, товаро-разтоварна дейност на

имуществото; 7000 лева имуществени вреди от извършен разход да товарно-разтоварна дейност в това число и разходи за път в периода от 2918 г. - 2021 г.; 2000 лева имуществени вреди – наемни вноски плащани от ищеца, за жилище ползвано от единия от синовете му; 10 000 лева неимуществени вреди в следствие на неудобството на семейството, което е принудено да живее на място различно от своя дом; 71 000 лева неимуществени вреди от причинен тормоз, притеснения, неудобства следствие от принудителното напускане на жилището; 20 000 лева наем на жилище на един от синовете му, по твърдение, че са настъпили в следствие на противоправни действия и бездействия на полоцейски служители, присъствали при осъществен на 12.10.2018 г. въвод във владение от ЧСИ № 841 по изпълнително дело № 20108410401378, ведно със законна лихва върху тези суми, считано от датата на предявяване на иска 21.06.2021г. до окончателното изплащане на задължението, на чл.86, ал.1 от ЗДД.

ОСЪЖДА Х. Б. В. с ЕГН *** от гр.София, бел. ***** ДА ЗАПЛАТИ М.НА В.Р. на Р България, сумата от 450 лева, представляващи направените по делото разноски, на основание чл. 78, ал.3 и 8 от ГПК**

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчване на препис от настоящия съдебен акт до страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____